

Pacients maksā tikpat

Divas ārstes, Jeļena Kasnikova un Jeļena Ivanova, kuras salīdzinoši nesen pieņēma pacientus Krāslavas poliklīnikas bērnu konsultācijā, patlaban strādā pavisam citā vietā. Viņas pārgājušas uz ēku Rīgas ielā 116, kas atrodas iepretim poliklīnikai (šajā ēkā pēdējos gados izvietots zemes dienests). Taču šī pārvietošanās nebūt nenozīmē to, ka minētās speciālistes būtu uzsākušas privātpraksi. Pacientiem pieņemšanas noteikumi un medicīnisko pakalpojumu apmaksu nav mainījusies.

“Kā zināms, Latvijas veselības aprūpes sistēmā notiek reforma,” saka Jeļena Krasnikova. “Politika ir tāda, ka katram primārajam ārstam ir jāreģistrē sava prakse, jāpārraksta iedzīvotāji, kuri izmanto viņa pakalpojumus un, klūstot par patstāvīgu struktūrvienību, jāveic ne tikai ārstniecības, bet arī administratīvs darbs, jāveic un jāattīsta sava prakse. Pašlaik Krāslavā jau ir vairāki primārie ārsti. Mēs ar dakteri Ivanovu esam to skaitā. Vienkārši mēs ar viņu pirmās, kā sakā, atstājām dzimtās mājas. Taču tas ir dabisks process, citās pilsetās tas notiek jau sen.” Nav mazāk svarīgi tas, ka abas patstāvīgi praktizejošās ārstes strādā poliklīnikas un slimnīcas tuvumā.

“Atsevišķi praktizejošais ārsts atlīties pilnībā no visa tā nevar,” norāda Krasnikova. “Viņam ir vajadzīga gan laboratorija, gan rentgena kabinets, gan daudz kas cits. Mums bieži nākas izmantot citu, šauras specializācijas ārstu pakalpojumus. Tāpēc mūsu atrašanās vieta, es uzskatu, ir loti veiksmīga. Un, izmantojot gadījumu, ar laikraksta starpniecību gribētu izteikt pateicību Rīgas firmai “Agroprojekts”, kura ir ēkas saimniece un kura pirms mūsu pārbrauciena izremonta telpas un sagatavoja tās, lai te varētu strādāt ārsti.”

Atšķirībā no ārstes Krasnikovas pieņemšanas bērnu konsultācijā jaunajā vietā viņa pieņems arī pieaugušos, jo atbilstoši tam uzdevumam, ko reforma izvirza primārajiem ārstiem (viņi tagad ir ģimenes ārsti, apvienojot vienā personā gan terapeitu, gan pediatru), beidza mācību kursu un ieguva atiecīgu sertifikātu. Nepieciešamā

sertifikāta saņemšanai gatavojas viņas kolēģe daktere Ivanova.

Neraugoties uz to, ka reforma zināmā mērā nostādīja mediķus sarežģītā situācijā, daktere Krasnikova ir pārliecināta, ka pārmaiņas bija nepieciešamas.

“Nereti reformu kritizē, vainojot to līdzekļu trūkumā veselības aprūpes vajadzībām. Patiesībā šis trūkums nav reformas sekas. Finansējuma problēmām ir citi cēloni. Un tas nav sācies šodien. Taču tās pašas iespējas var izmantot labāk. Un reformas uzdevums ir paaugstināt veselības rādītājus, apmierināt iedzīvotāju vajadzības pēc medicīniskajiem pakalpojumiem. Piekrītiet, ka loģiskāk, ja pacients lūdz palīdzību savam primārajam ārstam, kurš diagnosticē saslimšanu, nekā tad, kad slimnieks uzstāda sev sākotnējo diagnozi pats, izvēlas poliklīnikas specialistu, pie kura viņam būtu jāgriežas. Bija taču tā: “Ak, iesāpējās mugura, iešu pie neiropatologa!”

Savu praksi abas ārstes izveidoja vēl pirms pārcelšanās uz ēku Rīgas ielā 116. Un viņas strādā, pamatojoties uz līgumu ar Slimokasi, no kuras saņēma sākotnējo finansējumu. Lai iegādātos kādu papildu medicīnisko aprīkojumu, acīmredzot būs jāraksta un jāaizstāv projekti, pretendējot uz finansējuma saņemšanu. Šis ceļš pēc Jeļenas Krasnikovas domām ir pilnīgi reāls.

Kas sakāms par pacientu apkalošanu, tad tā tiek finansēta no Slimokases līdzekļiem. Tāpēc maksā par pieņemšanu paliek tāda pati kā agrāk. Tie, kas nokārtojuši pacienta iemaksu, par vizīti pie ārsta nemaksā. Ja “rozā grāmatīnas” nav, tad bērni līdz 18 gadu vecumam par pieņemšanu pie primārā ārsta maksā 20 santīmus, pieaugušie - 50 santīmus. Ārsta mājas vizīte maksā 1 latu. Tāpēc katram ārstu Krasnikovas un Ivanovas pacientam joprojām ir tiesības uz to, lai reizi gada laikā bez maksas izietu profilaktisko apskati, saņemtu potes, kas iekļautas Nacionālajā imunizācijas kalendārā, tiesības uz ārstēšanu un diagnostiku, kā tas paredzēts valsts programmā.

V. DUBOVSKIS